

**BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE**

**N° 2010584
van 1 november 2016**

- Opposant:** **Gibraltar (UK) Limited**
205/207 Church Street
FY1 3PA Blackpool GB-LAN
Groot-Brittannië
- Gemachtigde:** **V.O.**
Carnegieplein 5
2517 KJ Den Haag
Nederland
- Ingeroepen recht 1:** **Uniemerksinschrijving 3537461**

SYNEQUIN
- Ingeroepen recht 2:** **Uniemerksinschrijving 2929602**

SYNOQUIN

tegen
- Verweerder:** **EQUINE VETERINARY CONSULTANCY BVBA**
Weibroekdreef 11
9880 Aalter
België
- Gemachtigde:** **BAP IP bvba - Brantsandpatents**
Pauline Van Pottelsberghelaan 24
9051 Gent (Sint-Denijs-Westrem)
België
- Betwiste merk:** **Benelux depot 1299344**

SANEQUINE

I. FEITEN EN PROCEDURE**A. Feiten**

1. Op 13 november 2014 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het woordmerk SANEQUINE voor waren en diensten in de klassen 5, 10 en 44. Het depot is onder nummer 1299344 in behandeling genomen en gepubliceerd op 28 november 2014.
2. Op 22 januari 2015 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de volgende eerdere merken:
 - Uniemerkt inschrijving van het woordmerk SYNEQUIN met als nummer 3537461, ingediend op 12 november 2003 en ingeschreven op 17 november 2006 voor waren in de klassen 5 en 31;
 - Uniemerkt inschrijving van het woordmerk SYNOQUIN, met als nummer 2929602, ingediend op 12 november 2002 en ingeschreven op 27 oktober 2004 voor waren in de klassen 5 en 31.
3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeroepen rechten.
4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren en diensten van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren van de ingeroepen rechten.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en is ter kennis gebracht van partijen op 26 januari 2015. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen argumenten ingediend en zijn er op verzoek van verweerder door opposant gebruiksbewijzen ingediend. Deze indieningen voldoen aan de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). De administratieve fase is afgerond op 18 januari 2016.
8. Gedurende de procedure heeft verweerder op 27 november 2015 een verzoek tot warenbeperking bij het Bureau ingediend. Het Bureau heeft partijen hiervan op 1 december 2015 ingelicht.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

9. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie in bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau"), overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

10. Opposant licht toe dat er een grote mate van visuele overeenstemming is tussen de tekens. Zowel SYNEQUIN als SYNOQUIN zijn vrijwel identiek aan het teken SANEQUINE van verweerder. Bovendien is het volgens opposant goed mogelijk dat de toevoeging van de laatste letter "e" het relevante publiek zal ontgaan nu de aandacht van het publiek veelal uitgaat naar het eerste deel van een merk. Auditief worden SYNEQUIN en

SANEQUINE volgens opposant op vrijwel identieke wijze uitgesproken. Het verschil in klank tussen de “Y” in SYNEQUIN en de “A” in SANEQUINE is minimaal. Daarnaast zal de extra “e” aan het einde niet, of in ieder geval niet altijd, worden uitgesproken. Het verschil in uitspraak tussen SYNOQUIN en SANEQUINE is gezien de “O”-klank iets groter. Desalniettemin stemt het teken van verweerder sterk overeen met het merk SYNOQUIN van opposant. Begripsmatig heeft geen van de tekens een betekenis in het Nederlands, Frans of Engels. Opposant meent wel dat in het Frans EQUIN of EQUINE een betekenis heeft, namelijk “paarden-“ (als bijvoeglijk naamwoord). In zoverre bestaat er dus een begripsmatige overeenstemming tussen de merken en het teken. Verder merkt opposant nog op dat, hoewel “EQUIN” of “EQUINE” een vaststaande betekenis heeft in de Franse taal, de merken van opposant niet beschrijvend zijn voor de waren waarvoor deze merken zijn ingeschreven. Bij beide merken heeft het eerste deel geen betekenis waardoor ze als geheel onderscheidend zijn, hetgeen ook blijkt uit de acceptatie door het Bureau van het merk SANEQUINE van verweerder. Opposant besluit dat de merken en het teken sterk overeenstemmen.

11. Wat de soortgelijkheid van de waren en diensten betreft, stelt opposant aan de hand van verwijzingen naar uitspraken van het Bureau, alsook het Bureau voor de Intellectuele Eigendom van de Europese Unie (hierna afgekort als “EUIPO”) dat de door verweerder aangewezen waren en diensten in de klassen 5, 10 en 44 identiek, dan wel (sterk) soortgelijk zijn aan de waren van opposant.

12. Op grond van het voorgaande meent opposant dat direct en indirect verwarringsgevaar uiterst voor de hand liggend is nu er geen sprake is van een verhoogd, maar juist van een gemiddeld aandachtsniveau. Opposant verzoekt het Bureau dan ook de inschrijving van het bestreden teken te weigeren en verweerder te veroordelen tot de kosten van deze oppositieprocedure.

13. Opposant heeft op verzoek van verweerder bewijzen van gebruik ingediend.

B. Reactie verweerder

14. Verweerder licht toe dat hij op 27 november 2015 het Bureau verzocht heeft een warenbeperking aan te tekenen voor wat betreft de waren in klasse 5 van het bestreden teken (zie punt 8).

15. Met betrekking tot het normaal gebruik van de ingeroepen rechten, aanvaardt verweerder dat opposant het normaal gebruik van het merk SYNOQUIN heeft aangetoond voor “voedingssupplementen voor dieren voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten” in klasse 5. Voor de overige waren, of voor enige ruimere categorie van waren, betwist verweerder dat enig normaal gebruik van SYNOQUIN werd aangetoond. Wat betreft het ingeroepen merk SYNEQUIN aanvaardt verweerder dat opposant het normaal gebruik heeft aangetoond, doch enkel voor “voedingssupplementen voor paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten” in klasse 5. Voor de overige waren of voor enige ruimere categorie van waren betwist verweerder dat enig normaal gebruik van SYNEQUIN werd aangetoond.

16. Verweerder is van mening dat de waren en diensten waarvoor het teken werd gedeponereerd niet soortgelijk zijn aan de waren van opposant waarvoor, naar het oordeel van verweerder, normaal gebruik werd aangetoond.

17. Wat betreft de vergelijking van de tekens merkt verweerder eerst en vooral op dat het dominante bestanddeel van de betrokken tekens zal worden gevormd door hun begin, respectievelijk: SYN-, SYN(O)- en SAN-. EQUINE heeft immers een duidelijke betekenis, namelijk “met betrekking tot of in verband staande met paarden”. Niet alleen professionelen, maar ook de gewone dierenliefhebber zal deze term EQUINE kennen, aldus verweerder. EQUINE of duidelijk daarnaar verwijzende afkortingen, zoals EQUIN, hebben dan ook merkenrechtelijk geen onderscheidend vermogen voor aan dieren gerelateerde waren of diensten, wat volgens verweerder bovendien al meerdere keren werd bevestigd door Europese uitspraken. Verweerder betoogt dat de tekens overeenstemmen wat betreft het gebruik van de gemeenschappelijke – merkenrechtelijk niet

onderscheidende – verwijzing naar EQUINE, maar ook beschikken over opvallende auditieve, visuele en begripsmatige verschillen. Deze verschillen bevinden zich bovendien aan het begin van de merken, wat merkenrechtelijk traditioneel – en zeker hier – wordt beschouwd als het belangrijkste element van een merk. Visueel valt de letter Y op, onder meer omdat het een letter is die weinig voorkomt in woorden en merknamen. Auditief is het begin van de merken ook verschillend, respectievelijk SIE of SIEN en SAN, stelt verweerder. Begripsmatig is het merk van verweerder ook verschillend doordat het begin SAN een gebruikelijke afkorting is voor “sanitair”, wat o.a. betekent “m.b.t. de gezondheid (sanitas)”. De relevante consument zal het merk van verweerder dan ook begrijpen als betrekking hebbend op het verbeteren van de gezondheid van het paard. Dat is ook de doelstelling en activiteit van de verweerder.

18. Verweerder is van oordeel dat het in aanmerking komend publiek hier bestaat uit alle Benelux consumenten die houder zijn van een ziek dier en op zoek zijn naar genezing voor hun dier. Hun aandachtsniveau is relatief hoog volgens verweerder.

19. Op grond van het voorgaande meent verweerder dat er in casu geen sprake kan zijn van verwarringsgevaar waardoor de partijen hun niet concurrerende activiteiten kunnen verder zetten. Verweerder verzoekt het Bureau bijgevolg om de oppositie geheel af te wijzen, het bestreden teken in te schrijven en opposant te verwijzen in de kosten.

III. BESLISSING

A.1 Gebruiksbewijzen

20. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het UR, dienen de ingeroepen merken normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt. Het betwiste depot werd gepubliceerd op 28 november 2014. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 28 november 2009 tot 28 november 2014. Het Bureau merkt hier nog op dat opposant in de toelichting bij de ingediende bewijzen van gebruik dan ook ten onrechte stelt dat de relevante periode zou lopen van 13 november 2009 tot 13 november 2014.

21. Aangezien de ingeroepen rechten meer dan vijf jaar voorafgaand aan de datum van publicatie van de aanvraag ingeschreven werden, is het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen gegrond.

22. Overeenkomstig regel 1.29 UR dienen de bewijzen van gebruik aanwijzingen te bevatten over de plaats, duur, omvang en wijze van het gebruik dat is gemaakt van het oudere merk voor de waren of diensten waarop de oppositie berust.

23. Blijkens het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: “HvJEU” of “Hof”) van 11 maart 2003 (HvJEU, arrest Ansul, C-40/01), wordt van een merk een normaal gebruik gemaakt wanneer het, overeenkomstig zijn wezenlijke functie, te weten het waarborgen van de identiteit van de oorsprong van de waren of diensten waarvoor het is ingeschreven, wordt gebruikt teneinde voor die waren of diensten een afzet te vinden of te behouden, met uitsluiting van symbolisch gebruik dat er alleen toe strekt, de aan het merk verbonden rechten te behouden. In dit verband betekent het vereiste van normaal gebruik van het merk, dat dit merk, zoals het op het relevante grondgebied wordt beschermd, publiek en naar buiten toe wordt gebruikt (zie tevens Gerecht van de EU (hierna: “GEU” of “Gerecht”), Silk Cocoon, T-174/01, 12 maart 2003, punt 39; GEU, Vitafruit, T-203/02, 8 juli 2004, punt 39; GEU, Charlott, T-169/06, 8 november 2007, punt 34).

24. Het Gerecht heeft gepreciseerd dat het gebruik van het oudere merk niet altijd kwantitatief omvangrijk hoeft te zijn om als normaal te kunnen worden beschouwd (GEU, Hipoviton, T-334/01, 8 juli

2004; Sonia Sonia Rykiel, T-131/06, 30 april 2008). Het begrip normaal gebruik beoogt niet het commerciële succes te beoordelen of de handelsstrategie van een onderneming te controleren, noch de merkenbescherming te beperken tot de gevallen waarin er sprake is van een kwantitatief aanzienlijk commercieel gebruik van het merk (GEU, Vitafruit, reeds aangehaald).

25. Het Gerecht stelt nadrukkelijk dat het normale gebruik van een merk niet op basis van waarschijnlijkheden of vermoedens kan worden aangenomen, doch moet worden aangetoond aan de hand van concrete en objectieve gegevens die een daadwerkelijk en afdoend gebruik van het merk op de betrokken markt bewijzen (GEU, Hiwatt, T-39/01, 12 december 2002; Vitakraft, T-356/02, 6 oktober 2004; Sonia Sonia Rykiel, reeds aangehaald).

26. De ingeroepen rechten zijn EU-merken (of Uniemerken), zodat de gebruiksverplichting wordt beheerst door artikel 15 van verordening (EG) Nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het merk van de Europese Unie (Uniemerik) (hierna: "EUMVo."). Dit artikel, met als opschrift "Gebruik van het Uniemerik", luidt als volgt:

*"Een Uniemerik waarvan de houder vijf jaar na de inschrijving binnen de Unie geen normaal gebruik heeft gemaakt voor de waren of diensten waarvoor het ingeschreven is, of waarvan gedurende een ononderbroken tijdvak van vijf jaar geen normaal gebruik is gemaakt, is vatbaar voor de sancties van deze verordening, tenzij er geldige redenen zijn voor het niet gebruiken."*¹

27. In zijn arrest van 19 december 2012 (zaak C-149/11, Onel) heeft het HvJEU deze bepaling nader uitgelegd. Met betrekking tot het begrip "binnen de Unie" (eerder "binnen de Gemeenschap") overweegt het Hof dat er een verschil bestaat tussen de territoriale omvang van de bescherming die aan nationale merken wordt verleend en die van de bescherming die aan EU-merken wordt verleend. Een EU-merk geniet in territoriaal opzicht immers een ruimere bescherming dan een nationaal merk. Hierdoor kan redelijkerwijs worden verwacht dat een EU-merk op een groter grondgebied wordt gebruikt, behoudens het (uitzonderlijke) geval dat de markt van de waren of diensten in kwestie in de praktijk territoriaal beperkt is. Er moet daarbij worden geabstraheerd van de grenzen van het grondgebied van de lidstaten. Het Hof concludeert:

"Van een gemeenschapsmerk wordt "normaal gebruik gemaakt" in de zin van artikel 15, lid 1, van verordening nr. 207/2009 wanneer het wordt gebruikt overeenkomstig de wezenlijke functie ervan en teneinde in de Europese Gemeenschap marktaandeel te behouden of te verkrijgen voor de door dit merk aangeduide waren of diensten. Het staat aan de verwijzende rechter om te beoordelen of deze voorwaarden zijn vervuld in het hoofdgeding, gelet op alle relevante feiten en omstandigheden, zoals met name de kenmerken van de betrokken markt, de aard van de door het merk beschermde waren of diensten, de territoriale en kwantitatieve omvang van het gebruik alsook de frequentie en de regelmaat ervan."

28. De drempel voor normaal gebruik van een EU-merk ligt in de regel dan ook hoger dan voor normaal gebruik van een nationaal (of Benelux) merk. Er moet worden aangetoond dat het merk is gebruikt teneinde in de Europese Unie marktaandeel te behouden of te verkrijgen en daarbij moet rekening worden gehouden met alle relevante feiten en omstandigheden.

29. Vooraf zij opgemerkt dat verweerder het normaal gebruik van het ingeroepen recht SYNOQUIN voor de waren "voedingssupplementen voor dieren voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten" in klasse 5 heeft aanvaard, alsook het normaal gebruik van het ingeroepen recht SYNEQUIN voor "voedingssupplementen voor

¹ De EUMVo is inmiddels gewijzigd door Verordening (EU) 2015/2424 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015. De eerste alinea van artikel 15 is hierbij niet gewijzigd, behalve wat betreft de vervanging van de termen "Gemeenschapsmerk" en "Gemeenschap" door respectievelijk "Uniemerik" en "Unie".

paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten" in klasse 5. Voor de overige waren is het normaal gebruik van de ingeroepen rechten dus betwist (zie punt 15). Het Bureau zal de bewijzen van gebruik derhalve onderzoeken in het licht van de overige waren waarvoor het gebruik niet vaststaat tussen partijen.

Beoordeling van de ingediende gebruiksbewijzen

30. Oposant dient de volgende stukken in om het gebruik van zijn ingeroepen rechten te bewijzen:

1. Proefdruk van Nederlandstalige brochures m.b.t. onder het merk SYNOQUIN verkochte voedingssupplementen dd. 2010 en 2013;
2. Proefdruk van de Franstalige versie van de onder punt 1 genoemde brochure uit 2013;
3. Proefdrukken van etiketten die verwijzen naar het merk SYNOQUIN voor de jaren 2011, 2012 en 2013;
4. Proefdruk van Nederlandstalige etiketten die verwijzen naar het merk SYNOQUIN;
5. Proefdruk van tweetalige etiketten (Frans en Nederlands) die verwijzen naar het merk SYNOQUIN;
6. Printscreens van de website van opposant en het aan haar gelieerde VetPlus, alsook printscreens van het web archive welke verwijzen naar het merk SYNOQUIN;
7. Printscreens van verschillende websites waar producten onder het merk SYNOQUIN online worden verkocht;
8. Proefdruk van een Engelstalige brochure dd. 2013 die verwijst naar voedingssupplementen en voedingsadditieven voor paarden die verkocht worden onder het merk SYNEQUIN;
9. Proefdruk van een Zweedse brochure dd. 2012 die verwijst naar het merk SYNEQUIN;
10. Proefdruk van een Ests etiket zonder datum dat verwijst naar het merk SYNEQUIN;
11. Proefdruk van een Finse advertentie zonder datum dat verwijst naar het merk SYNEQUIN;
12. Printscreens van de website van het aan opposant gelieerde Vetplus waarop een omschrijving wordt gegeven van het product SYNEQUIN;
13. Printscreens van verschillende websites waar SYNEQUIN producten online worden verkocht.

31. Na analyse van de door opposant ingediende documenten valt allereerst op dat het merendeel van de stukken proefdrukken betreft van brochures of etiketten (stukken 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10 en 11). Aangezien het om proefdrukken gaat, is het voor het Bureau niet mogelijk te achterhalen of zij ook effectief gebruikt werden op de markt en of het niet louter documenten voor intern gebruik betreft. Bovendien zijn verschillende van deze stukken (stukken 4, 5, 10 en 11) ook niet gedateerd. In algemene zin kan worden opgemerkt dat het feit dat enkele stukken niet gedateerd zijn, niet noodzakelijkerwijs met zich brengt dat deze buiten beschouwing moeten blijven. Ook wanneer een stuk dateert van na een bepaalde datum, kan het immers voorkomen dat daaruit conclusies kunnen worden getrokken over een situatie die zich voor deze datum voordeed (HvJEU, Aire Limpio, C-488/06, 17 juli 2008). Dergelijke omstandigheden kunnen een bevestiging opleveren of bijdragen tot een betere beoordeling van de omvang van het gebruik van het betrokken merk in de relevante periode (zie in die zin HvJEU 27 januari 2004, La Mer Technology, C-259/02). Echter nu de betrokken stukken ook geen inzicht geven in de plaats, de duur en omvang van het gebruik van de ingeroepen rechten, besluit het Bureau dan ook dat deze stukken geenszins aard, tijdstip, omvang of plaats van normaal gebruik van de merken in de Europese Unie bewijzen (zie in dit verband ook GEU, Vogue, T-382/08, 18 januari 2011).

32. Onder de printscreens die opposant overmaakt als zijn stukken 6, 7 en 13 zitten een aantal uitdraaien van de website "Internet Archive Wayback Machine". Deze tonen een webpagina van de websites www.vetplus.co.uk, www.tiendanimal.co.uk, www.viovet.co.uk, www.hyperdrug.co.uk met daaraan toegevoegd in een balk bovenaan de vermelding van een datum, respectievelijk in de jaren 2011, 2012, 2013 en 2014. Uit deze prints van Wayback Machine is enkel op te maken dat op de desbetreffende data deze webpagina's verbonden waren aan de bovenvermelde URL's. Echter dit Wayback-overzicht levert geen enkele indicatie omtrent het

werkelijke bezoek van een site door internetsurfers, net zomin als dat er kan uit opgemaakt worden dat er sprake is van een normaal gebruik van de ingeroepen rechten voor de aangeduide waren (zie tevens in die zin: Brussel, EUPAGESJAUNES, 2008/AR/2212, 16 februari 2010).

33. De overige stukken zijn printscreens van de websites www.synoquin.com, www.vetplus.co.uk (stukken 6), www.medpets.nl, www.farmaline.nl, www.amazon.co.uk, www.vetuk.co.uk, www.petmeds.de, www.medicanimal.de, www.tiendanimal.fr, www.medicanimal.fr (stukken 7) voor wat betreft het ingeroepen recht SYNOQUIN en van de websites www.vetplus.co.uk (stuk 12), www.horseandhound.co.uk, www.viovet.co.uk, www.hyperdrug.co.uk (stukken 13) voor wat betreft het ingeroepen recht SYNEQUIN. De voornoemde stukken 6 en 12 verstrekken algemene informatie over waren die onder de ingeroepen merken worden verkocht. De stukken 7 en 13 betreffen uitdraaien van webshops waar waren onder de betrokken ingeroepen rechten kunnen aangekocht worden. Het Bureau stelt vast dat deze stukken ofwel niet gedateerd zijn, ofwel gedateerd zijn na de relevante periode (middels een copyright-vermelding). Zoals hiervoor al aangegeven, brengt het feit dat enkele stukken niet gedateerd zijn of van buiten de relevante periode, niet noodzakelijkerwijs met zich mee dat deze buiten beschouwing moeten blijven (HvJEU, Aire Limpio, reeds aangehaald). Deze stukken kunnen namelijk de andere bewijselementen ondersteunen (GEU, Vitafruit, reeds aangehaald). Echter, als zelfstandig bewijs, dat wil zeggen, zonder aanvullende informatie of andere ondersteunende gegevens, kunnen zij sowieso niet als zodanig de conclusie van normaal gebruik van de merken rechtvaardigen voor de door verweerder betwiste waren. Het Bureau kan immers voor geen enkel van de voornoemde stukken onomstotelijk vaststellen dat ze dateren van binnen de relevante periode. Bijgevolg blijven het louter vermoedens en ontbreekt het aan concrete en objectieve gegevens die een daadwerkelijk en afdoend gebruik van de merken op de betrokken markt bewijzen. Tot slot merkt het Bureau nog op dat elk van de printscreens ook bovenaan vermeldt "Windows Internet Explorer provided by V.O. Patents & Trademarks". V.O. is de gemachtigde van opposant. Dit wekt de indruk dat zij uitgedraaid zijn door de gemachtigde van opposant ten tijde van de vraag om bewijzen van gebruik in deze procedure, en dus na de relevante periode. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat ook deze stukken derhalve niet toereikend zijn om normaal gebruik aan te tonen van de ingeroepen rechten gedurende de relevante periode.

34. Geconcludeerd moet worden dat er geen enkel bewijs voorligt dat er daadwerkelijk van het merk voorziene waren op de markt zijn gebracht binnen de relevante periode. Concrete bewijsstukken zoals facturen, bestellingen of omzetcijfers ontbreken immers. Er blijkt dus niets over de omvang, de plaats, de duur en de wijze van het gebruik. Zoals reeds opgemerkt (punt 25) kan het normale gebruik van een merk niet op basis van waarschijnlijkheden of vermoedens worden aangenomen, maar moet dit worden aangetoond aan de hand van concrete en objectieve gegevens die een daadwerkelijk en afdoend gebruik van het merk op de betrokken markt bewijzen. Daarvan is in dit geval geen sprake.

Conclusie

35. Het Bureau is op grond van het voorgaande dan ook van oordeel dat de ingediende bewijzen niet volstaan om normaal gebruik aan te tonen van de ingeroepen rechten. Ingevolge regel 1.17, lid 1, sub e en regel 1.25 UR dient het Bureau de beslissing te nemen op basis van de waren, waarvoor het normaal gebruik werd aangetoond of waarvoor het overgelegde bewijs van normaal gebruik niet werd betwist. Bijgevolg zal het Bureau hier overgaan tot de vergelijking van de tekens en de waren, waarbij enkel rekening zal worden gehouden met de waren waarvoor het normaal gebruik door verweerder werd aanvaard, te weten "*voedingssupplementen voor dieren voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten*" in klasse 5 voor het ingeroepen recht SYNOQUIN en "*voedingssupplementen voor paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten*" in klasse 5 voor het ingeroepen recht SYNEQUIN. De andere waren zullen verder buiten beschouwing blijven.

A.2 Verwarringsgevaar

36. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden vanaf de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen

een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

37. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

38. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

39. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

40. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

41. Het bestreden teken zal eerst worden vergeleken met het ingeroepen recht SYNEQUIN (3537461). De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
SYNEQUIN	SANEQUINE

Visuele vergelijking

42. Beide tekens zijn zuivere woordmerken. Het ingeroepen recht bestaat uit één woord van acht letters, het bestreden teken bestaat uit één woord van negen letters.

43. In beginsel zal de consument meer belang hechten aan het eerste deel van een teken (zie in deze zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004). Beide tekens beginnen met dezelfde letter S. Daarnaast hebben ze ook de letters –NEQUIN in dezelfde volgorde gemeen. Het Bureau stelt vast dat de tekens identiek zijn op twee letters na, de tweede en de laatste letter, respectievelijk een Y en een A en een N en een E. Deze

verschillen zijn naar oordeel van het Bureau onvoldoende om de visuele overeenkomsten tussen merk en teken, omwille van de gelijkaardige opbouw en lengte van de tekens, teniet te doen.

44. De tekens zijn in visueel opzicht overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

45. Het ingeroepen recht bestaat uit drie lettergrepen [si-ne-qin]. Het bestreden teken kan, afhankelijk van de vraag of de eindletter –E wordt uitgesproken of niet, in vier [sa-ne-qi-ne], dan wel in drie lettergrepen [sa-ne-qin] worden gesplitst. Met name in dit laatste geval stemmen de tekens auditief zeer overeen. De laatste twee lettergrepen worden dan immers op identieke wijze uitgesproken en de eerste lettergreep heeft weliswaar een verschillende klinker maar begint in beide tekens met een scherpe S-klank.

46. De tekens zijn bijgevolg in auditief opzicht overeenstemmend.

Begripsmatige vergelijking

47. Een deel van het publiek, en dan in het bijzonder het Franstalige publiek, zou het element EQUIN(E) in merk en teken kunnen herkennen als het Franse woord “équin” voor “alles met betrekking tot paarden”², zoals ook opposant en verweerder opmerken (zie punten 10 en 17). Het Bureau is echter van oordeel dat, gezien de wijze waarop de tekens zijn samengesteld, het publiek deze niet in verschillende elementen zal ontleden, maar in hun geheel zal waarnemen. De tekens als geheel hebben in elk geval geen betekenis.

48. Een begripsmatige vergelijking is dan ook niet aan de orde.

Conclusie

49. De tekens stemmen visueel en auditief overeen. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

Vergelijking van de waren en diensten

50. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

51. Bij vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en de waren en diensten waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

52. Hierboven is gebleken dat de ingediende bewijzen niet volstaan om normaal gebruik aan te tonen van de ingeroepen rechten. Het Bureau dient echter een beslissing te nemen op basis van de waren, waarvoor het normaal gebruik werd aangetoond of waarvoor het overgelegde bewijs van normaal gebruik niet werd betwist. In casu is voor een deel van de waren van de ingeroepen rechten waarop de oppositie is gebaseerd het gebruik *in confesso*. De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende:

² <http://www.larousse.fr/dictionnaires/francais/equin>.

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Kl 5 Voedingssupplementen voor paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten. <i>(Uniemerk 3537461)</i>	Kl 5 Farmaceutische en diergeneeskundige producten, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; hygiënische producten voor medisch gebruik; diëtische voedingsmiddelen en diëtische substanties voor medisch of veterinair gebruik, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; voedingssupplementen voor mens en dier, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; pleisters, verbandmiddelen; ontsmettingsmiddelen; preparaten voor het verdrijven van dieren, vogels en insecten; veterinaire substanties en preparaten, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; diagnostische preparaten voor veterinair gebruik.
	Kl 10 Chirurgische, medische, tandheeskundige en diergeneeskundige toestellen en instrumenten; röntgenapparatuur voor veterinair gebruik; apparaten en instrumenten voor medische en veterinaire therapieën, in het bijzonder herstellende therapieën bij paarden.
	Kl 44 Medische diensten; veterinaire diensten en verstrekken van advies en informatie met betrekking tot veterinaire diensten; dienstverlening op het gebied van leefomgeving, hygiëne en schoonheidsverzorging voor mensen of dieren; analyseren van de lichaamssamenstelling van mensen of dieren voor medische of veterinaire doeleinden; veterinaire herstellende therapieën; het verstrekken van advies en informatie inzake de leefomgeving van dieren als preventieve geneeskunde.

Klasse 5

53. De waren "farmaceutische en diergeneeskundige producten, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; diëtische voedingsmiddelen en

diëtische substanties voor medisch of veterinair gebruik, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; voedingssupplementen voor dier, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; veterinaire substanties en preparaten, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; diagnostische preparaten voor veterinair gebruik” van verweerder zijn licht soortgelijk, aan de *“voedingssupplementen voor paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten”* van opposant. Zowel de waren van verweerder als deze van opposant zijn gericht op dieren. De waren van verweerder zijn ofwel uitdrukkelijk bestemd voor dieren, ofwel is het niet uitdrukkelijk bepaald in welk geval zij ook bestemd kunnen zijn voor dieren. De waren van opposant zijn uitdrukkelijk bestemd voor dieren, namelijk paarden. Het betreffen voedingssupplementen, te weten bereidingen die bedoeld zijn om een dieet aan te vullen en voedingsstoffen (zoals vitaminen, mineralen, vezels) toe te voegen die ofwel ontbreken, ofwel onvoldoende aanwezig zijn in iemands dieet. Zij kunnen gebruikt worden om ziekte te voorkomen of te bestrijden, maar ook om meer algemeen de lichamelijke conditie te verbeteren. Het Bureau is van oordeel dat de waren in kwestie, algemeen gesteld, eenzelfde doel hebben, ze worden namelijk alle gebruikt om de medische toestand te verbeteren. Zij kunnen ook door dezelfde ondernemingen worden geproduceerd en gedistribueerd. Desalniettemin, is hun specifieke therapeutische werking duidelijk verschillend. De waren van opposant zijn gericht op het verbeteren van de gezondheidstoestand van het kraakbeen en de gewrichten, terwijl de waren van verweerder bedoeld zijn om ziekten aan de luchtwegen te behandelen of de spijsvertering te bevorderen. Om deze redenen concludeert het Bureau dat er hier sprake is van een lichte mate van soortgelijkheid tussen de waren van verweerder en deze van opposant.

54. De waren *“voedingssupplementen voor mens, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten”* van verweerder zijn niet soortgelijk aan de *“voedingssupplementen voor paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten”* van opposant. Ondanks het feit dat zowel de waren van verweerder als deze van opposant voedingssupplementen zijn, hebben zij beiden een volledig andere doelgroep en werking. De waren van verweerder zijn bestemd voor de mens en zijn bestemd voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen en het bevorderen van de spijsvertering. De waren van opposant daarentegen zijn bestemd voor paarden en zij zijn erop gericht gezond kraakbeen en gezonde gewrichten te bevorderen. Deze waren zullen daarenboven ook via andere kanalen gedistribueerd worden. Het Bureau besluit dan ook dat deze waren niet soortgelijk zijn.

55. De waren *“hygiënische producten voor medisch gebruik; pleisters, verbandmiddelen; ontsmettingsmiddelen”* zijn niet soortgelijk aan de waren *“voedingssupplementen voor paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten”* van opposant. De waren van opposant moeten door de eindgebruiker worden ingenomen. De waren van verweerder daarentegen worden aangebracht op het lichaam en dienen uitwendig te worden gebruikt. Zij dienen geen diëtische doeleinden maar dienen voor de bescherming of verzorging van het uitwendige lichaam (zie oppositiebeslissing 2004341, ALLTRACK, 14 maart 2011).

56. De waren *“preparaten voor het verdrijven van dieren, vogels en insecten”* van verweerder zijn niet soortgelijk aan de waren *“voedingssupplementen voor paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten”* van opposant. Deze waren hebben eerst en vooral een totaal andere finaliteit, het verdrijven van dieren enerzijds en de bevordering van de gezondheidstoestand van dieren anderzijds, alsook een andere eindgebruiker en zij zullen ook door andere ondernemingen worden geproduceerd en verdeeld.

Klasse 10

57. De waren *“chirurgische, medische, tandheelkundige en diergeneeskundige toestellen en instrumenten; röntgenapparatuur voor veterinair gebruik; apparaten en instrumenten voor medische en veterinaire therapieën, in het bijzonder herstellende therapieën bij paarden”* van verweerder zijn niet soortgelijk aan de waren *“voedingssupplementen voor paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten”* van opposant. Het betreft waren die niet alleen naar hun aard verschillend zijn, maar ook wat betreft hun wijze van gebruik, productie en

distributie. De waren van opposant zijn voedingssupplementen die door het dier worden ingenomen, terwijl de apparaten en instrumenten van verweerder toestellen zijn die worden gebruikt voor het uitvoeren van al of niet medische bewerkingen. Bovendien viseren ze ook andere eindgebruikers. De voedingssupplementen zijn immers bestemd voor het grote publiek, terwijl de waren in klasse 10 bestemd zijn voor vakmensen uit de medische sector. Van complementariteit is volgens het Bureau ook geen sprake. In deze context dient er aan herinnerd te worden dat er slechts sprake is van complementariteit wanneer de waren en/of diensten dermate onderling verbonden zijn dat de ene waar of dienst onontbeerlijk of belangrijk is voor het gebruik van de andere, zodat de consumenten kunnen denken dat de productie van beide waren en diensten in handen is van een en dezelfde onderneming (zie in deze zin GEU, The O STORE, T-116/06, 24 september 2008). Het is niet omdat zowel de voedingssupplementen van opposant als de medische apparaten en instrumenten van verweerder beiden kunnen gericht zijn op het verbeteren van de gezondheid of de conditie van dieren, in het bijzonder paarden, en dus mogelijks in combinatie met elkaar kunnen worden gebruikt dat er sprake is van een noodzakelijk verband tussen deze waren, zodat de consument hen eenzelfde herkomst zal toedichten.

Klasse 44

58. De diensten *“Medische diensten; veterinaire diensten en verstrekken van advies en informatie met betrekking tot veterinaire diensten; dienstverlening op het gebied van leefomgeving, hygiëne en schoonheidsverzorging voor mensen of dieren; analyseren van de lichaamssamenstelling van mensen of dieren voor medische of veterinaire doeleinden; veterinaire herstellende therapieën; het verstrekken van advies en informatie inzake de leefomgeving van dieren als preventieve geneeskunde”* van verweerder zijn niet soortgelijk aan de waren *“voedingssupplementen voor paarden voor gezond kraakbeen en gezonde gewrichten”* van opposant.

59. In het algemeen zijn diensten en waren naar hun aard verschillend. In geval van waren gaat het om fysieke producten die overgedragen kunnen worden en in het geval van diensten gaat het om ontastbare activiteiten die verricht worden. Inherent aan deze verschillen is dat de wijze van gebruik van waren en diensten ook verschillend is.

60. Waren en diensten kunnen echter wel complementair zijn, bepaalde diensten kunnen immers niet uitgevoerd worden zonder gebruik te maken van bepaalde waren. Zoals hiervoor ook al aangegeven kan er slechts sprake zijn van complementariteit wanneer de waren en/of diensten dermate onderling verbonden zijn dat de ene waar of dienst onontbeerlijk of belangrijk is voor het gebruik van de andere, zodat de consumenten kunnen denken dat de productie van beide waren en diensten in handen is van dezelfde onderneming (zie GEU, The O STORE, reeds aangehaald). In casu is het Bureau van oordeel dat er geen sprake is van een dergelijke nauwe band tussen de waren van opposant in klasse 5 en de diensten van verweerder in klasse 44. Hoewel voedingssupplementen samen met deze diensten kunnen verstrekt worden, zijn zij echter niet onontbeerlijk voor deze diensten. Het verlenen van de betrokken diensten vereist niet dat tegelijk voedingssupplementen worden aangeboden. Voedingssupplementen voor dieren worden overigens ook geproduceerd door andere ondernemingen dan deze die de betrokken diensten verstrekken.

Conclusie

61. De waren zijn deels licht soortgelijk en deels niet soortgelijk. De diensten zijn niet soortgelijk.

A.3 Globale beoordeling

62. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

63. De beoordeling van de overeenstemming tussen twee merken dient te berusten op de totaalindruk die door de betrokken merken wordt opgeroepen, waarbij in het bijzonder rekening moet worden gehouden met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds aangehaald).

64. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). Voor wat betreft de waren in klasse 5 waarvoor soortgelijkheid werd vastgesteld, overweegt het Bureau dat voor deze waren geldt dat er in de regel sprake is van een verhoogd aandachtsniveau, ongeacht of deze middelen op recept worden verstrekt. Zo hebben de professionele gebruikers (artsen en apothekers) een hoog aandachtsniveau bij het voorschrijven, prepareren en/of verstrekken van deze middelen, maar zullen de niet-professionele (eind)gebruikers ook een verhoogd aandachtsniveau tentoon spreiden bij de aanschaf van deze middelen, aangezien deze van invloed zijn op hun gezondheidstoestand (zie onder meer GEU, arrest Tolposan, T-331/09, 15 december 2010 en arrest Zyduş, T-288/08, 15 maart 2012). In casu wordt door het Bureau dan ook uitgegaan van een verhoogd aandachtsniveau. Dit geldt ook zeker voor wat betreft de waren van opposant die specifiek bestemd zijn voor paarden. Niet alleen dierenartsen zullen een hoog aandachtsniveau hebben bij het voorschrijven, verstrekken van deze middelen, maar ook de eigenaar van het paard bij de aanschaf van deze middelen. Iemand die een paard heeft, heeft daarmee immers vaak een zeer hechte band. Bovendien brengt het hebben van een eigen paard aanzienlijke kosten met zich mee, niet alleen qua aanschaf, maar ook qua verzorging. Daardoor zal de eigenaar bijzondere aandacht besteden aan de verzorging en gezondheidstoestand van zijn dier, alsook aan middelen die van invloed zijn op die gezondheidstoestand. Vandaar dat in casu wordt uitgegaan van een verhoogd aandachtsniveau.

65. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

66. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Hoewel het woord "equin(e)" een betekenis heeft, is het Bureau van oordeel dat de ingeroepen rechten in hun totaalindruk niet beschrijvend zijn voor de betrokken waren (zie punt 47) en van huis uit een normaal onderscheidend vermogen hebben.

67. Rekening houdend met al deze factoren, en hun onderlinge samenhang, is het Bureau van oordeel dat er voor een deel van de waren van het betwiste depot sprake is van verwarringsgevaar. Ondanks het feit dat deze waren in lichte mate soortgelijk zijn en ondanks het verhoogde aandachtsniveau van het relevante publiek, stemmen de tekens zodanig overeen dat dit publiek, naar oordeel van het Bureau, kan menen dat de waren afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

68. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling in de gemaakte kosten (zie punt 12). Er is enkel voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

69. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring tussen merk en teken voor wat betreft de waren van verweerder die licht soortgelijk zijn aan de waren van opposant.

70. Nu de oppositie al slaagt op grond van het ingeroepen recht SYNEQUIN, komt het Bureau hier niet meer toe aan de beoordeling van het andere ingeroepen recht SYNOQUIN aangezien dit niet kan leiden tot een ruimere toewijzing. De waren van het ingeroepen recht SYNOQUIN waarvoor het gebruik *in confesso* is, betreffen immers dezelfde waren als het deze van het ingeroepen recht SYNEQUIN, behalve dat de betrokken waren van het ingeroepen recht SYNOQUIN betrekking hebben op “voedingssupplementen voor dieren...”. terwijl de waren van het ingeroepen recht SYNEQUIN “voedingssupplementen voor paarden...” betreffen, Aangezien paarden dieren zijn, zullen de waren, voorzover zij zien op dieren, ook paarden kunnen omvatten.

IV. BESLUIT

71. De oppositie met nummer 2010584 wordt gedeeltelijk toegewezen.

72. Het Benelux depot met nummer 1299344 wordt niet ingeschreven voor de volgende waren:

- Klasse 5: *Farmaceutische en diergeneeskundige producten, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; diëtische voedingsmiddelen en diëtische substanties voor medisch of veterinair gebruik, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; voedingssupplementen voor dieren, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; veterinaire substanties en preparaten, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; diagnostische preparaten voor veterinair gebruik*

73. Het Benelux depot met nummer 1299344 wordt wel ingeschreven voor de volgende waren en diensten:

- Klasse 5: *Hygiënische producten voor medisch gebruik; voedingssupplementen voor mensen, namelijk producten voor het behandelen van ziekten aan de luchtwegen of spijsverteringsbevorderende producten; pleisters, verbandmiddelen; ontsmettingsmiddelen; preparaten voor het verdrijven van dieren, vogels en insecten*
- Klasse 10: *(alle waren)*
- Klasse 44: *(alle diensten)*

74. Geen van de partijen wordt in de kosten verwezen op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie gedeeltelijk toegewezen wordt.

Den Haag, 1 november 2016

Tineke Van Hoey
(rapporteur)

Diter Wuytens

Pieter Veeze

Administratieve behandelaar: Annadine Dikken